

de Foranstaltninger, som det her foreslaas at bringe til Udførelse.

Jeg skal, inden jeg foreløbig slutter, henlede Opmærksomheden paa, at jeg her holder i min Haand et Udbud fra Tyskland om Andel i Præmieobligationer, der er sendt som Bilag til et Blad, „Der Hausfreund“, der udkommer i 150,000 Eksemplarer hver Lørdag — mange af de Herrer ville kende dette Tidsskrift. Dette Udbud er holdt i meget markskrigerske Udtryk og foreslaar den tyske Befolkning at tage Del i Præmieobligationsandelskøb. Det er altsaa det, der nu skulde være forbudt at udøve her fra København paa Grund af, at der fra tyske Politimestre er indkommet Klager her til Danmark. Hvis det ved nærmere Undersøgelse af denne Sag maatte vise sig, at det Grundlag, paa hvilket den højtærede Minister har fremlagt dette Forslag, ikke er fyldestgørende, men at det i Virkeligheden er en Uretfærdighed, der vil blive øvet mod dansk Næringsvirksomhed, idet denne udelukkes fra i et bestemt Land at gøre en Forretning, som der betegnes som lovlig, saa vil jeg antage, at den højtærede Minister vil opgive sin Plan i saa Henseende. I principiel Henseende frembyder Lovforslaget, saa vidt jeg ser, meget store Betænkeligheder, idet der skal lovgives for Udlandet, hvor det ikke en Gang er muligt at kunne udøve den Kontrol, som Lovforslaget forudsætter, for at kunne straffe de paagældende. Jeg vil derfor meget ønske at faa nærmere Oplysninger om denne Sag, hvis det maatte være den højtærede Ministers Ønske at stemme mig og adskillige andre her i Salen gunstig for det Lovforslag, han her har fremsat.

Brandes: De Betænkeligheder overfor dette Lovforslag, der ere fremkomne fra det ærede Medlem, som nu satte sig, kan jeg ganske dele. Jeg forstod ham saaledes, at han paa sit Partis Vegne vil anbefale, at der nedsættes et Udvalg, hvad jeg antager vil ske, og det giver mig Anledning til at fremsætte Ønsket om, at dette Udvalg maa tage noget mere under sin Virkekreds end selve dette Lovforslag.

Lovforslaget er en Art Kodifikation af Bestemmelserne i Loven af 6. Marts 1869 om Klasselotteriet og Loven af 10. April 1895 om Forbud mod Kolportage osv. Jeg kan ikke sige, at Forslaget, som det foreligger, i sproglig Henseende tiltaler mig. Det forekommer mig at lide akkurat af de samme Fejl, som de almindelige Love, der fremkomme, nemlig, at det er ret uklart,

men det ligger maaske ogsaa i selve Lovforslagets Art. Jeg tror nemlig, at saadanne Forbudslove som den, her er Tale om, meget let faa en vis Uklarhed, det er vanskeligt at definere det, hvorpaa Forbudet egentlig skal gaa ud. I § 1 læser man, at man vil forbyde Kolportage af udenlandske saakaldte Præmieobligationer, og saa staar der: „eller andre dermed i Klasse staaende Obligationer eller Beviser for Ret til at erholde saadanne“. Dette Udtryk „andre dermed i Klasse staaende Obligationer“ er allerede ret uklart, Retten skal saa i hvert Tilfælde afgøre, om der er Tale derom. I næste Paragraf tales der om Afhændelse af Andele af Obligationer. Selve Salget af Præmieobligationer er tilladt, men Salg af Andele i Obligationer er ikke tilladt. Men saa staar der: „sely om saadan Afhændelse fremtræder under Form af et tilsyneladende Salg af selve Obligationen“. Altsaa skal Retten dømme om, om det er et tilsyneladende Salg eller ikke, eller om det fremtræder „under Form af nogen anden Retshandel“, som maatte være „valgt i det Øjemed derved at unddrage sig det ovennævnte Forbud“. Retten har da ikke Lovens klare Ord at holde sig til, men den skal skønne om, hvorvidt man har søgt at unddrage sig Forbudet. Men naar man skal give Love, skal man helst give dem saadan, at Rettens Skøn indskrænkes til det allersnævreste. — I § 4 staar der med Hensyn til Handelsforretning med disse Beviser: „Med Beviser for Andele efter Lodsedler“; det er som Dansk noget af det mærkeligste, jeg har læst, og jeg gad vide, om der er nogen anden, der er i Stand til at sige, hvad dette Udtryk skal betyde. I den Paragraf af Loven af 6. Marts 1869, som her er anvendt, staar der: „Med Beviser for Andel i Retten efter Lodsedler“, og jeg skulde næsten tro, at disse Ord „i Retten“ ere faldne bort.

Med Hensyn til Lovforslaget som Helhed maa jeg sige, at jeg ikke har synderlig Sympati derfor, fordi jeg i det hele taget ikke har synderlig Sympati for Forbudslove. Saadanne Forbudslove, der søge at hindre Folk i at spille i Lotteriet, ere af den Slags moralske Love, som overhovedet ingen Virkning gøre og i Regelen kun ramme de svageste, medens de stærkeste ganske rolig kunne gøre, som de have gjort forud. Alene den Vanskelighed, der er ved at forstaa Loven, og de Vanskeligheder, der ville blive ved at opspore Overtrædelser i Udlandet, ville være saa store, at Lovforslaget af den Grund ikke kommer til at virke. Jeg vil tillade mig at spørge den